

ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 55, 1-3 / Róm 8, 35. 37-39 / Mt 14, 13-21

B Év Kiv 16, 2-4. 12-15 / Ef 4, 17. 20- 24 / Jn 6, 24-35

C Év Préd 1, 2. 2, 21-23 / Kol 3, 1-5. 9-11 / Lk 12,13-21

Amiket hallottunk és megér/tettünk, * mit atyáink beszéltek el /nekünk. Nincs az eltitkolva fiaik /elő, * elmondjuk az ifjú nemze/déknek. **Ant.** Az Úr dicséretét és az ő /erejét, * és csodálatos dolgait, melyeket csele/kedett. Parancsolt onnan felülről a /felhőknek, * és megnyitá az ég aj/tóit. **Ant.** És mannat hullatott nekik ele/delül, * és égi kenyeret adott /nékik. Az angyalok kenyerét ette az /ember, * eledelt küldött nekik /bőséggel. **Ant.**

D.U. 169

1. Égből szállott szent kenyér, értünk ontott drága vér: hittel áldunk és imádunk, bár az elme föl nem ér.
2. Véghetetlen Istenség, szerető nagy kegyesség! Az oltáron velünk áldjon tégedet a föld s az ég!
3. Ó mennyei seregek, velünk egyesüljete! Tiszta lelkek, az Istennek irgalmáról zengjete!
4. Nap, hold s fényes csillagok, imádságra gyűllete! Hitünk fénye őt dicsérje, kit ragyogva áldotte!
5. Legyen egy szív, egy lélek azokban, kik dicsérnek! Ó nagy Isten, e szentségben nyerjék meg, mit remélnek!
6. Reménységünk csak Te vagy, Jézus, kérünk, el ne hagyj! Légy vezérünk, s hogy célt érzünk, országodba befogadj!

D.U. 181

1. Menyegzős köntösbe öltözködjete, szívben megtörődve ide jöjete! Jézus étkül adja nekünk itt magát, nincs, aki felfogja ezt a nagy csodát!
2. Szent angyalok itten a vendéghívók, általuk az Isten téged is hívott. Ó angyali asztal kenyere, s bora: jövünk már tehozzád, drága lakoma!
3. Jézus, lelkünk vágya, szívünk öröme, elménk boldogsága, ég s föld gyönyöre! Jöjj, mennyei szentség, jöjj, nagy Hatalom, elrejtett Isten, élő Irgalom!

ZÁRÓÉNEK: D.U 202

1. Minden élő dicsér, örök Atyaisten, szolgálni tenéked eléd állunk készen, magasztaltak egykor ősi nemzedékek, ő nyomukba járva dicsérünk mi téged.
2. Nem szégyelljük, Uram, rólad emlékezni, mind e világ előtt benned dicsekedni, akaratod szerint, tetszésedre élni, testi-lelki jókat csak tetőled kérni.
3. Gyermekünk ma is, add, hogy így éljenek, megismerve téged, felnövekedjenek, te szent egyházadba, hogy beépüljenek, s szentjeiddel együtt életet nyerjenek!

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 143

1. Kegyes szemmel nézz ránk, édes Istenünk, akik szívvel, ajkkal áldunk, tisztelünk. Kegyelmednek árját áraszd ránk s légy mindenkor édes jó Atyánk!
2. Légy áldva az égben és a földtekén, ameddig csak élek, dicsőítlek én. Mindörökre engedd zengenem: hála néked, édes Istenem!
3. Ajándékul néked mit adjon híved? Hisz az égben s földön minden a tied! Ez áldozat nekünk mindenünk, ezt fogadd el tőlünk, Istenünk!
4. Téged illet, Isten, mindenek felett, a dicséret, áldás és a tisztelet! Azért zengje folyton énekünk: nagy vagy, jó vagy, szent vagy, Istenünk!

D.U. 192

1. Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, csak tenálad nyugszik, Uram, az én szívem, aki irgalmaddal felemeltél engem, mit a Sátán elvett, visszaadtad nekem.
2. Kész most az én szívem neked énekelni, jóvoltodért kész most nagy hálákat adni, szent nevedet immár zászlójára írni, zengő citerával jó-reggel áldani.
3. Énekszóval zengem műveidet, Isten, valljon minden ember, minden nemzetségben, mert irgalmad erős fenn a magas égben, mindörökké ragyog el nem múltó fényben.

INTROITUS: D.U. 388 DEUS, IN ADJUTORIUM 69.zs. 2-5

Nem földi emberektől kell félnünk, a Sátán és az ő csatlósai azok, akik valóban üldözik lelkünket. Ellenük kér az Egyház Istentől segítséget.

Is- ten, figyelmezz se-gítségemre, siess megse-gí-te- ni en- gem,

szégyenülje-nek meg, a- kik ül-dő-zik lel-ke-met.(7.t.) † *

Hátráljanak meg és pírul/janak, * akik gonoszak akarnak /nékem. De örvendezzenek és vigadjanak benned mind, akik téged keresnek, † és akik szeretik szabadításodat, mondják /mindenkor: * Magasztaltassék /az Úr! **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen.

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 388/ 1 BENEDICAM DOMINUM 33.zs. 2-3

Áldom én az Urat minden időben, tehát jó- és balsorsban, benne dicsekedve, vagy tőle szabadulást várva. Hadd hívja énekünk csatlakozásra a „szelídeket”, hiszen „boldogok a szelídek, mert ők lesznek birtokosai a földnek”.

R.) Áldom én az Urat * minden időben.

V. 1) Az ő dicsérete * mindenkor /ajkamon. **Minden időben**

V. 2) Az Úrban dicsekszik az én lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és vi/gadjanak!

Minden időben. Áldom én az Urat...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Megnyitod kezedet, Istenem, * és táplálsz minket. 144. zs. 16.v.

B Mennyei kenyeret * adott nekik az Úr. 77. zs. 24b.v.

C Uram, menedékünk lettél * nemzedékről nemzedékre. 89.zs 8. v.

ALLELUJA: DOMINE, DEUS SALUTIS 87. zs. 2

V.) Uram, én szabadulásom Istene, * kiáltok előtted éjjel és nappal

A Nemcsak kenyérrel él az ember, * hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való. Mt 4,4b

B Nemcsak kenyérrel él az ember, * hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való. Mt 4,4b

C Boldogok a lélekben szegények, * mert övék a mennyek országa. Mt 5,3

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 337 PRECATUS EST MOYSES Kiv 32, 11-15

Mózes a mi örök közbenjárónknak és engesztelőnknek, Krisztusnak előképe. Minden szentmisében valósággá lesz, hogy az Úr megengesztelődik, és elengedi a legnagyobb vést, mely minket fenyegethet, a kárhozatot.

(Repetenda dallam)

Könyörgött Mózes az Úrnak, az ő Istenének /színe előtt, * és azt /mondotta:

(Verzus dallam)

Miért haragszol Uram a te népedre? + Csendesítsd le lelked haragját, - emlékezzél

Ábrahámra, Izsákra /és Jákobra, †

kiknek megígérted, hogy nekik adod a tejjel és mézzel fo/lyó földet.

R.) És megengesztelődött az Úr, és el/állt a véstől, * amit kimondott /népére.

V. 1) Szólt Mózes és Áron, - szólt Mózes és Áron a nép egész gyüleke/zetéhez, † járuljatok az Isten elé, - mert az Úr felsége megjelent /a felhőkben, † és meghallotta sóhajtozásokat abban az i/dőben. **R.)**

V. 2) Mondta az Úr Mózesnek: - kegyelmet találtál szí/nem előtt, † és mindenkinél jobban ismer/lek téged. **R.)**

V. 3) És Mózes sietve leborult a földre és imádtá az U/rat mondván: † Tudom, hogy ezerszeresen irgalmas vagy, - s elveszed a gonoszságot és a bű/nöket. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 388/ 2 PANEM DE CAELO Bölcs 16, 20 / 77. zs

A zsolttár a manna emlékezetét hirdeti, azét a mennyei kenyerét, melyről Krisztus maga mondta: „Nem Mózes adott kenyeret nektek a mennyből, hanem az én Atyám adja meg nektek a mennyből való igazi kenyeret.” Jn 6, 31

Kenyeret ad-tál né-künk az ég-ből, U- ram, min-den gyönyörü-ség-gel

és é- des íz-zel tel- je- set. (5. t.) † *

Figyelmezz, én népem, tanítá/somra, * hajsátok fületeket az én szám igé/ire!
Megnyitom a számat példabeszé/dekben, * elmondom az ősi idők /titkait. **Ant.**